

«مدراتور» جمهوری آذربایجان شبکه های تلویزیونی باکو را مجری طرح های سازمان های فراماسونری و صهیونیستی دانست

پایگاه اینترنتی «مدراتور» جمهوری آذربایجان در مقاله ای محتوای « برنامه های تفریحی » شبکه های تلویزیونی این کشور را تامین کننده اهداف سازمان های فراماسونری دانست.

سلطان لاجین ، مقاله نویس پایگاه اینترنتی «مدراتور» جمهوری آذربایجان نوشت : « سه دهه پس از استقلال حقوقی جمهوری آذربایجان ، فعالیت مجریان « برنامه های شو » که به "زینت بخش" شبکه های تلویزیونی کشور تبدیل شده اند، مورد انتقاد برخی روشنفکران و حتی مورد انتقاد برخی مقامات دولتی نیز قرار گرفته است. اما، هیچ نتیجه ای از این انتقادات حاصل نمی شود. برعکس، روز به روز و سال به سال ، بی آبرویی در شبکه های تلویزیونی و تالارهای کنسرت جمهوری آذربایجان گسترده تر می شود. دو عامل اصلی در این زمینه تاثیر دارند؛ نخست اینکه این سیاست ضد ملی در شبکه های تلویزیونی، مورد حمایت قدرت های بزرگ بین المللی و عوامل آنها در سازمان های دولتی است. هدف این برنامه های دیجیتال ، " ایجاد دولت واحد جهانی " تحت مدیریت سرمایه داران رباخوار و دزد جهانی و ذوب کردن ملت ها و از جمله ملت آذربایجان در آن دولت جهانی و تبدیل انسان ها به افرادی بی عقیده و بی دین و ایمان و فاقد اراده و قابل کنترل است. دومین عامل نیز این است که اکثر بینندگان تلویزیون که به کنسرت ها و برنامه های مشابه نگاه می کنند، ماهیت واقعی آنها را نمی بینند و درک نمی کنند. اگر اکثریت ، ماهیت آنچه را مشاهده می کنند، درک می کردند، در مقابل این مجریان فاسد و انسان نما، به معنای واقعی کلمه قیام می کردند. بجز چند برنامه تلویزیونی در شبکه "فرهنگ" و برخی شبکه های دیگر، تمامی برنامه ها و فیلم ها و سریال ها در تمامی شبکه های تلویزیونی برای نابود کردن شعور انسان ها هدف گذاری شده اند. گویی توده بینندگان را هیپنوتیسم می کنند و به خواب می برند. انواع و اقسام گوناگونی از مطالب مبتذل و سناریوهای تصنعی جلب توجه کننده، به شعور زنان خانه دار و حتی زنان سالمند و مردان ریش سفید نفوذ داده می شوند و بسیاری از موضوعات و رفتارها و پوشش هایی که قبلا با آن مخالف بوده اند، برای آنها عادی سازی می شوند. تبلیغ فساد اخلاقی و فحشاء و زنا ، القای طرز فکر بیگانه ، فروپاشاندن اصول و چارچوب خانواده و احترام به ریش سفیدان و بزرگان ، قبولاندن دروغگویی و بهتان زدن و تقلب و رشوه خواری و بی ناموسی و سایر خصصت های ضد اخلاقی به مردم و طبیعی جلوه دادن آنها، از جمله اهداف این برنامه ها و سریال های تلویزیونی است. این برنامه ها سعی دارند مردم بجای بیان حقایق ، مجبور به بیان دروغ های مورد نظر صاحبان ثروت و قدرت باشند و به توده ای مطیع و چاپلوس تبدیل شوند. از طریق اخبار جنایی و فیلم ها نیز انسان ها بخصوص جوانان را به دزدی و قتل و خودکشی سوق می دهند. »

این مقاله نویس افزوده است : « اگر خوانندگان با طرح های سازمان های «فراماسونری» ، « صهیونیستی » و سایر سازمان هایی از این دست در زمینه « پروتکل های صهیون » و « وهابیتی که بریتانیای کبیر در اوایل قرن هجدهم ایجاد کرد» و طرح هایی که به نابودی امپراطوری قدرتمند عثمانی منجر شد ، آشنا شوند ، خواهند دید که می توان نتایج همان طرح ها را امروز در تمامی بخش های زندگی هم در ترکیه و هم در جمهوری آذربایجان مشاهده کرد. در این زمینه ، از رسانه ها و منابع اینترنتی و شبکه های اجتماعی و بخصوص شبکه های تلویزیونی، به مثابه سلاح استفاده می شود. اگر کسی این سخنان را قبول ندارد، تربیتی اتخاذ کند که در یکی از برنامه های تلویزیونی مناظره کنیم و به ما اثبات کنند که برنامه های شبکه های تلویزیونی جمهوری آذربایجان با ارزش های ملی و معنوی و اصول اخلاقی و دین مان منطبق است. انویسنده از اواسط دهه 1990 هشدار می دهد که مجریان و خوانندگان تبلیغ کننده فحشاء و فساد اخلاقی و همجنس گرایی و سبک زندگی و پوشش های باز و مغایر با ادب و تربیت و قواعد آداب و سنن و ارزش های دینی باید از شبکه های تلویزیونی کنار گذاشته شوند و حتی محاکمه شوند. اما، این هشدارها هیچ فایده ای نداشته است. برعکس ، این سیاست حبله گرانه در تبلیغ فساد اخلاقی در جامعه، سال به سال با قدرت بیشتری اجرا می شود و پشت سر آن نیز صاحبان قدرت و ثروتی که موقعیت خود را مدیون رشوه خواری و پولشویی هستند، قرار دارند. آنها بخش بزرگی از ثروت خود را از تجارت انسان و ترویج فحشاء و مواد مخدر و مشروبات الکلی به دست می آورند. این نظام بی حیا، به قدری در درون ما نفوذ کرده است که بخش بزرگی از جامعه بخصوص نسل جوان ، منتقدان این وضعیت را سرزنش می کنند و گویند: « چکار دارید به اینها. این خوانندگان خیلی زیبا آواز می خوانند و مایه تفریح و شادی ما می شوند و حس شهوتمان را زنده می کنند و ما را می خندانند.» صحنه گردانان این بی آبرویی ها نیز به همین توده جاهل و ناداران متکی هستند. اگر ما هم زیاد سر و صدا کنیم، یا گلوله به سرمان خواهد خورد یا با انگ « افراط گرایی دینی » و « جاسوس فلان کشور» ساکتمان خواهند کرد. »

این مقاله نویس در پایان افزوده است : « ما می توانیم در راه حق به شهادت برسیم. خدا ملت و بخصوص جوانان و کودکان و اولادهایمان را از این سیاست رذیل و کثیف قدرت های حبله گر حفظ کند. »